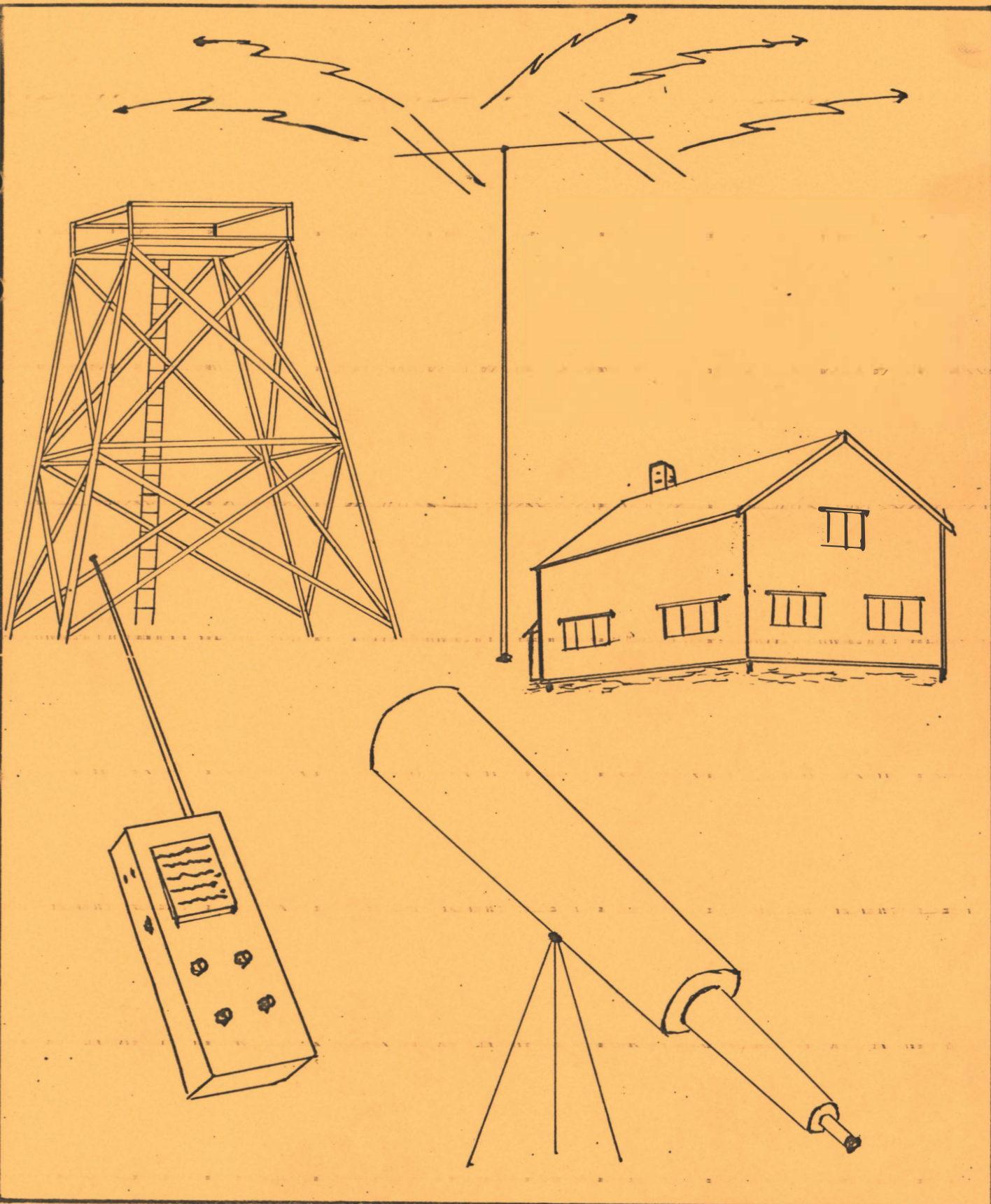


ARGUS

1978

NR. 1-2



Argus är en medlemstidning för UFO-Gävle som är medlem i Riksorganisationen UFO - Sverige.

Argus utkommer med sex nummer per år och ingår i medlemsavgiften.

ANSVARIG UTGIVARE: Styrelsen

Ordförande: Ove Strand

V.Ordförande: Stig Myrin

Sekreterare: Maud Myrin

Kassör: Ove Holmgren

UFO - GÄVLE

ADRESS: Gävle UFO - Förening c/o Ove Holmgren
Brynäsgatan 34 A 802 33 Gävle

TELEFON: 026/182289 Ove Holmgren
026/103095 Ove Strand

MEDLEMSSKAP: 40kr/år. Familjekort 60 kr/år. Pensionärer, skolungdom under
18 år 20 kr/år. Medlemsavgift sättes in på postgiro 21 45 89 - 4

REDAKTIONELLT

Presentationen av tidningen och dess medarbetare har tidigare gjorts i vårt första nummer, och därför tycker jag det är överflödigt att upprepa.

Från personer som har kontaktat oss om vår verksamhet med UFO-frågan, och den tidning som vi nu ger ut till våra medlemmar, har bara positiva inställningar visats.

Detta ger vår förening en stabilisering, som gör det lättare för oss att arbeta med fortsatt framgång och existens.

UFO är ett mycket intressant ämne i dagens läge, och det kommer att utvidgas med större takt än vad vi kanske kan drömma om.

1977 har varit ett stort år då det gäller inkomna observationer. Rapporter från personer runt hela vårt avlånga land, har strömmat in i en jämn ström under hela året.

Kan vi bara bli mera kända för allmänheten och berörda myndigheter i denna fråga, kunde säkert många av rapporterna kommit oss tillhanda i ett tidigare skede än vad som nu är fallet, desto tidigare vi får in rapporterna från allmänheten, är det lättare för oss att analysera och motivera dessa observationer.

Samtidigt som vi får ut snabbare information till alla.

Det kan påpekas att all kontakt med oss om UFO-händelser eller andra ljusfenomen mottages med största intresse. Så vi ber alla som har något, eller vet något, eller vill berätta något om UFO. Tag kontakt med oss.

VI STÄLLER ALLTID UPP!

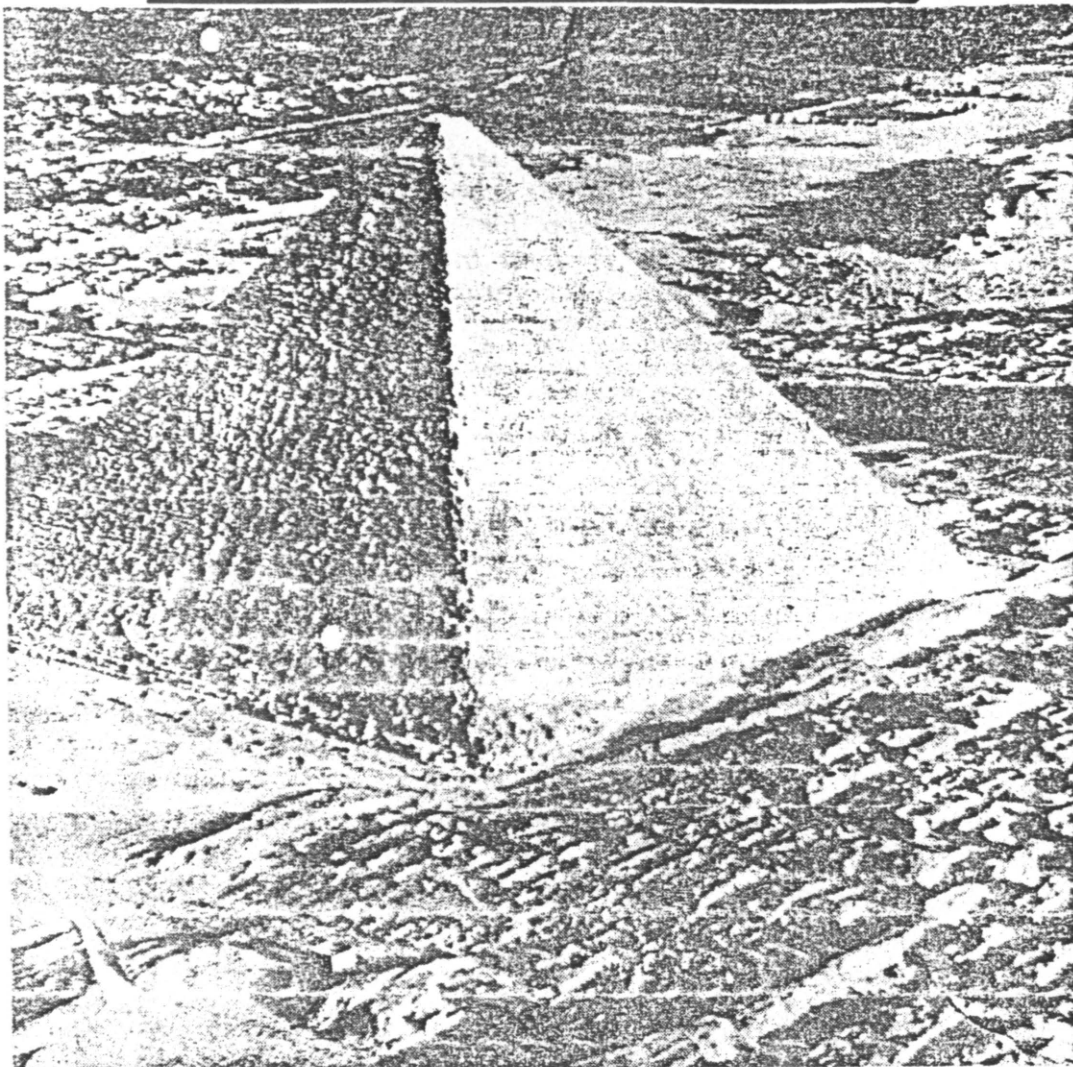
Och till sist, vill jag på redaktionens vägnar be om ursäkt för den försening som har uppstått vid distributionen av denna tidning, detta beror helt och hållet på den utrustning vi använder oss av vid tryckningen.

För att kunna hålla oss till det utlovade antal nummer som skall utges, har vi blivit tvingade att göra ett dubbelnummer denna gång.

Så jag hoppas att innehållet är så läsvärt att det kompenserar förseningen.

"REDAKTIONEN"
Här representerad av
Ove Strand

I PYRAMIDEN



HITTADES MODELLPLAN

Pyramiderna är vår planets gåtfullaste arkitektur. I själva verket vet vi än idag inte vem som byggde den första pyramiden. Vi vet inte om den byggdes för att i oförstört skick bevara kropparna av nyligen avlidna eller om den hade ockult betydelse. Världens största pyramid och den äldsta reser sin imponerande profil 300 meter högt i Sian i provinsen Shansi i Kina, den är troligtvis 14.000 år gammal. Ursprungligen hade den fyra färger: Svart i norr, grönt i öster, rött i söder, vitt i väster och i toppen eller i mitten, sett från luften, blänkte en stor yta i rent guld.

Sakkarapyramiden i Egypten kan vara 12.000 år gammal. Den var helgad åt Sakhra, vilket är egyptiska och betyder stenkometen, planeten Venus. Man dyrkade denna morgonstjärna som himmelens drottning. I biblioteket i Oxford finns en gammal skrift bevarad, i vilken berättas om Surid, konungen av Egypten före den stora floden, och hur han lät uppföra två stora pyramider. I dessa pyramider skulle förvaras resultaten av all vetenskap och forskning. I den stora pyramiden lade konungen uppgifter om alla avstånd i universum och planeternas och stjärnornas figurer samt deras exakta positioner. Där förvaras också böcker om matematikens och geometriens lära och användning. I skriften i Oxford sägs att dessa anteckningar skall förvaras och vårdas av prästerna för en kommande tidsålder, som skall kunna läsa och förstå alla tecken.

MUMIER

Den grekiske historieskrivaren Herodotes (484-425 f. Kr.) har skrivit ett samtal med thebanska präster under sin resa till Egypten. Dessa präster försäkrade Herodotes att prästämbetet gått i arv från far till son i 11.340 år, och som bevis visade de honom 341 kolossalstatyer, var och en föreställande en generation överstepräster för trappstegspyramiden Sakhara. Gudarna hade för 341 generationer sedan tillsatt en präst för templet och hade då själv bott mitt ibland dem i människogestalt. Historieskrivaren Herodotos reseskildring skiljer sig i allt väsentligt från våra arkeologers uppfattning att Sakkara är ca 4500 - 5000 år gammal. De stöder sig på att det var Egyptens geniale arkitekt Inhotep som för ca 5000 år sedan byggde Sakkara. Men istället återuppbyggde han den gamla och illa åtgångna pyramiden, och utanpå denna uppfördes efter hans ritningar ytterligare två trappstegspyramider. Hela konstruktionen av dessa verkar vara helt inriktad på att trygga mumifieringen av faraonens kropp. Man vet nu också att de gamla egyptierna kände till att gravkammaren var en andes och själens boning. De egyptiska översteprästerna kunde i denna kammare skilja kropp och själ åt. Den invigde prästen låstes in i tre dagar och tre nätter. Under denna tid fylldes han av hemliga krafter och kunde frigöra sig från sin egen kropp. Detta var också anledningen till att faraonerna ville begravas här. De trodde nämligen att kammarens hemliga krafter återkallade deras själ efter döden och återbördade den till kroppen, varefter faraonen kunde anträda färden till gudarna på Venus.

KOSMISKA KRAFTER

Vi vet fortfarande inte vilka kosmiska krafter som fungerar i pyramiderna och exempelvis kunde förvara sädeskorn i 4000 år i ett helt neutralt tillstånd, som om tiden stod stilla just här. När säden efter gravöppningen såddes växte den helt oberörd av sin 4000-åriga sömn. Man tror dock att den fysikaliska processen beror på s.k. coulombska krafter. Negativt laddade vågor stiger upp till pyramidens topp och accelererar allt snabbare ju närmare spetsen de kommer på grund av att sidorna pressar samman partiklarna i det allt trängre utrymmet.

Uppe i toppen tvingas de elektriska laddningarna in i gångar och håligheter och avleds i dessa, varvid ett biologiskt vakuum uppstår.

RADIOSIGNALER

År 1972 placerades en stråldetektor i Chefrenpyramiden för att mäta de kosmiska partiklarna som man ansåg fanns där. Experimentet misslyckades därför att detektorn levererade data som ställde alla kända fakta om partiklarnas beteende på huvudet. Dr. Amr Gohed, från universitetet i Kairo, sade efteråt: Vetenskapligt sett är allt detta omöjligt från början till slut. Det som försiggår i pyramidens inre strider mot alla kända lagar för fysiken och vår elektronik!

Man kan inte låta bli att stilla undra om det inte beror på att vår kännedom om fysikens lagar inte är så utvecklad som vi själva tror. Vi kan ju inte heller mäta de signaler växterna dygnet runt sänder mot rymden. Vi har först helt nyligen börjat förstå att människan själv sänder radiovågor, och att vi kanske rent av är programmerade redan från födseln, dvs. att vi har både vårt liv och död instansade på särskilda hålkort i hjärnan.

FÅGELN FELIX

Den gamla sagan om fågel Fenix får en märklig verklighetskaraktär i skuggan av de stora pyramiderna. Fågel Fenix brände sig själv på bål för att uppstå förnyad ur elden och askan. Fågeln brände sig vid åtminstone tre tillfällen, och med ca 1500 års mellanrum. Första gången, säger berättelsen, brändes fågel Fenix år 2250 f. Kr. det vill säga under en tid då flera rymdfarkoster förekommer i Bibeln. Vi har också modellflygplan i guld från den tiden förvarade på olika arkeologiska museer världen över. Ett flygplan hittades i en gravkammare så sent som 1898. Märkligt är att denna fågel har för vana att bränna sig just vid foten av Sakkapyramiden. Sagan berättar hur lågorna slår upp och fågel Fenix förintas i dem för att senare höja sig ur askan och glänsande sträcka sin långa kropp mot den blå himlen. För mig låter det som en rymdstart, och berättelserna är i detalj lika hos fornfolket som skildrar detta fast 1500 år gårt mellan varje gång händelsen äger rum.

/ Taget från en tidningsartikel skriven/
/ Roll Sörensen./



HÄR HAR VI VÅRA OBSERVATIONSPLATSER.

1. KUNGSBERGET ovanför Järbo från Gävle ca 50 km
2. RÅHÄLLAN ovanför Oslättfors från Gävle ca 25 km
3. FRÄMLINGSHEM ca 25 km mot Hedesunda
4. HÖGBO ca 15 km från Sandviken
5. KLOCKSBERGET ca 3 km från Torsåker

Det finns bilväg ända fram till två av våra torn, Råhällan och Högbo. Till dom andra tornen är det väl upptrampade stigar på högst 500 meter.

Fortsättning på: "11000 ÅR GAMLA KARTOR"

Låt oss tänka oss att ett rymdskepp befinner sig rätt över Kairo och riktar objektivet till sin kamera rakt neråt. Då får man efter framkallning följande bild: allt som befinner sig på cirka 8.000 kilometers omkrets från kameran är korrekt återgivet, eftersom det låg direkt under linsen. Men ju längre vi avlägsnar oss från denna medelpunkt, dess mera förvridna blir länder och kontinenter.

Varför?

Jo, på grund av jordens klotform "sjunker" de kontinenter som befinner sig alltför långt från mitten "neråt". Sydamerika blir till exempel på ett egendomligt sätt utdraget på längden, exakt som det ser ut på Piri Reis' karta.

Därmed ställs man inför ett par frågor som kräver sitt svar. Det är ju självklart att våra egna förfäder inte kan ha tecknat dessa kartor. Men lika otvivelaktigt är att dessa kartor måste ha framställts med hjälp av de allra modernaste tekniska hjälpmedel - genom flygfotografering.

Hur ska man nu förklara den saken? Skall vi ge oss till tåls med legenden att kartorna var en gåva från en gud till hans överstepräst? Eller skall vi helt enkelt bara vägra att erkänna dess existens, bagatellisera "undret", därför att de här kartorna helt enkelt inte passar in i vår föreställningsvärld? Eller skall vi djärvt trampa rätt in i getingboet och säga: denna kartläggning av vår planet måste ha genomförts från flygplan på mycket hög höjd eller från ett rymdskepp?

Det är visserligen sant att den turkiske amiralens kartor förvisso inte är några original: de är kopior av kopior som i sin tur är kopior av kopior. Men den som ursprungligen ritade dem, för många årtusenden sedan, måste ha haft tillgång till flygplan eller kameror!

Säkert är det många som tappar andan inför ett sådant påstående. Urgamla kartor, tecknade med utgångspunkt från flygfotografering från mycket hög höjd - det är en tanke som man helst undviker. Ofta verkar det som om människan vore direkt rädd för att se slöjorna försvinna från sitt förflutna. Varför? Därför att skolboksvetandet känns så mycket lugnare och tryggare?

I Andernas förberg, inte långt från havet, ligger den gamla peruanska staden Nazca. På båda sidor om Palpadalen utbreder sig här en 60 km lång och två km bred remsa slättland, och denna landremsa är översållad med små stenblock som ser ut som rostiga järnbitar. Invånarna i trakten kallar detta område för Pampa, trots att det inte finns någon växtlighet alls. Flyger man över detta område, Nazcaslätten, upptäcker man jättelika, geometriska dragna linjer, varav en del löper parallellt med varandra, andra korsar varann eller konturerar fram stora, trapetsformade ytor.

Arkeologerna påstår att det rör sig om inkavägar... Struntprat! Vad kunde inkafolket ha för nytta av vägar som gick parallellt med varandra? Som korsade varandra? Som går rätt över en slätt och bara helt plötsligt upphör?

Naturligtvis finner man också typisk nazcakeramik här. Men man gör det förvisso lätt för sig, om man bara för den sakens skull tillskriver också dessa geometriska dragna linjer den gamla nazcakulturen.

Först alldeles nyligen har man uppmätt linjerna och figurerna. Resultaten härav stöder entydigt hypotesen om att dessa linjer dragits enligt en astronomiskt betingad plan. Oss påminner den 60 km långa slätten utanför Nazca - sedd från luften - utan tvekan om en flygplats!

Varför skulle den tanken vara så underlig?

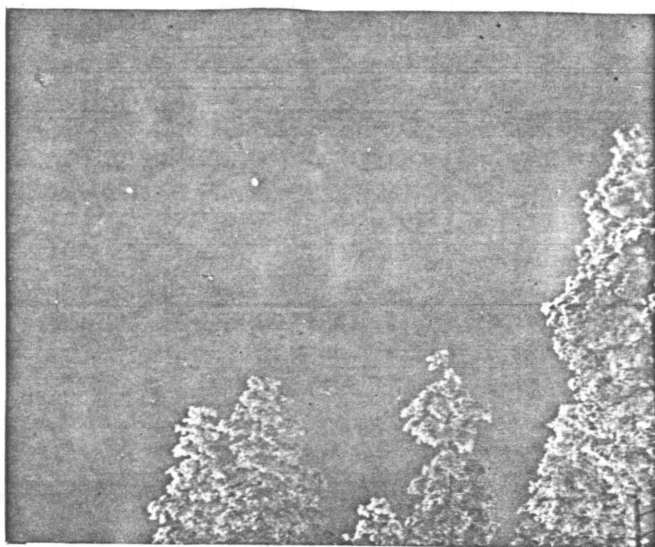
/ Fortsättning i nästa nummer./

ÄKTA ELLER FALSKT ?



DETTA FOTO ÄR TAGET AV
PETER WESSLEN, GÄVLE.
TVÅ UFO:n, ELLER HUR?

NEJ, DETTA ÄR ETT ARRAN-
GERAT FOTO. DET NI SER
PÅ FOTOT ÄR TILLBEHÖR
TILL EN KÄBELTRUMMA.



HÄR ÄR ETT FOTO SOM VISAR
TVÅ LYSANDE FÖREMÅL, TA-
GET EN SEN VINTERKVÄLL I
HOFORS. FOTOGRAFEN VÄR HELT
OVETANDES OM DERAS EXISTENS.
UPPTÄCKTEN GJORDES FÖRST
VID FRAMKALLNINGEN AV BIL-
DERNA.

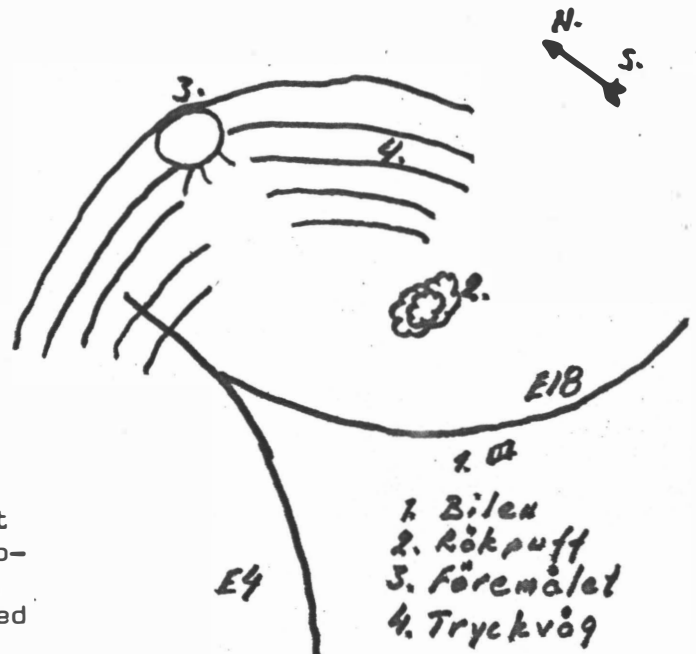
UFO eller RAKETSTEG?

(ur UFO-Gävles intervjumaterial)

Den femte april 1977 klockan 03.10 var Lennart Stridh ute och åkte utanför Solna. Vädret var halvkliart. Lennart berättar med egen skiss.

- Jag satt i bilen på sidan av E4. Jag försökte sova, men lyssnade samtidigt på PR-radion. Det var konstiga störningar på radion som i det närmaste liknade "morse" och detta ljud förekom på alla kanaler. Plötsligt blev allt ljusare i intervaller utanför bilen. Jag kollade gatljuset men fann inget blinkande ljus. Men efter att ha vevat ner sidorutan fick jag se en svart rökpudd som höll på att skingra sig i slingor, och längre upp såg jag ett klot med tredelad svans som med stor hastighet for snett uppåt. Det gick så hastigt att det blev en tryckvåg framför klotet, som spred sig mycket långt åt sidorna och blev kvat efter klotet eftersom det flyttade sig framåt. Jag har sett UFO:s förr, men det här med tryckvågen, var det mest egendomliga jag sett. När det hade hållit kursen ungefär fyra minuter så svängde det österut och försvann neråt bakom träden. (Det var inget flygplan eller satellit, men det har kunnat varit en flerstegsraket som växlade steg vid "rökpudden", men då skulle den i varje fall inte ändrat kurs.)

Föremålet var gult till färgen, kanske lite ljusare än månen, med fast sken. Det hördes inget ljud. I början var föremålet stort som en tvåöring, då syntes det i sydöstlig riktning. Sedan ändrade det kurs till öster, varvid det minskade till en ärtas storlek. Storleken är svårt att uppskatta på grund av det svårbedömda avståndet till föremålet. Jaktplan kanske har större hastighet. Observationstiden varade i cirka fem minuter. Min personliga uppfattning "om det inte var en stormakts flerstegsraket, så vet jag inte vad det var. Dåg fick en obehaglig känsla att det var utomplanetariskt besök.



/ Sammanställt av Eskil Nyström/

DÅ DET GÄLLER UFO - OBSERVATIONER ?

VÄND ER MED FÖRTROENDE TILL GÄVLE UFO - FÖRENING. VI DOKUMENTERAR OCH FÖLJER UPP GAMLA SOM NYA OBSERVATIONER. SÅ GÖR SLAG I SAKEN DU SOM HAR SETT ELLER HÖRT NÅGOT. KONTAKTA OSS PER BREV ELLER RING.

G-Ä-V-L-E U-F-O F-Ö-R-E-N-I-N-G

Stockholm(TT)

Vad var det för ljussken som "kretsade" över Stockholmsområdet i natt? Fenomenet iaktogs samtidigt på flera håll i norra Storstockholm. Bland annat rapporterade fyra sköterskor på Karolinska sjukhusets barnklinik att de i mer än en halvtimme sett en "ljuskägla med svans" fara fram och åter över himlen. Vid samma tidpunkt syntes skenet i Åkersberga och sågs också från trafikledartornet på Arlanda.

- Det började vid 3-tiden. Vi var två sköterskor som satt och drack kaffe och tittade ut genom fönstret i riktning mot Danderyd. Plötsligt såg vi ett skarpt ljussken på ganska låg höjd komma rakt emot oss med hög fart, berättar Monika Eriksson, jourhavande sjuksköterska på Karolinska sjukhuset. Hon och barnsköterskan Monika Norell visste inte vad de skulle tro. De såg ljuskäglan närma sig, stanna upp och åter försvinna österut. De kallade på två arbetskamrater som efter en stund fick se samma fenomen. Den andra gången tycktes ljuskägla "svans" explodera eller förintas. I närheten såg sköterskorna små svarta moln.

- Det är svårt att uppskatta höjden. Trafikledningen på Arlanda utesluter möjligheten att ljusfenomenet natten till tisdagen kunde härröra från ett flygplan eller helikopter. Himlafenomenen långt ut i rymden kan dock ge upphov till ljusspel i atmosfären, som syns vida kring men som på varje plats för sig uppfattas som ett lokalt fenomen.

Så rapporterade t.ex. en natt för ett år sedan en pilot på ett trafikplan över Norrköping att han besköts med granater från marken. Samtidigt rapporterade en man i Dalarna att han just bevittnat en större flygolycka, allt medan rapporter om flygkatastrofer och andra händelser strömmade in.

"MYSTISKT NATTLJUS ÖVER STOCKHOLM: KAN EJ VARA METEOR"

Dagens Nyheter(6/4 -77)

Ett mystiskt ljussken över Stockholm natten till tisdagen tycks inte kunna få någon förklaring. Anmärkningsvärt många vittnen lämnar samstämmiga uppgifter om tidpunkt och riktning till fenomenet, men deras beskrivningar är så olika att inga säkra slutsatser kan dras. Hade det rört sig om ett någorlunda punktformat ljusfenomen hade det kunnat vara fråga om en meteor som kommer in i jordens atmosfär i riktning rakt mot betraktaren. Ett par sköterskor på Karolinska sjukhusets barnklinik beskriver fenomenet som en "ljuskägla med svans" som kom farande på låg höjd över himlen över Danderyd. Det verkade som om det manövrerades. Sköterskorna kallade på ett par kolleger som efter en stund fick bevittna samma sak, men denna gång med tillägget att "svansen" tycktes explodera. En taxichaufför bevittnade vid samma tid från Danviksbron hur något som liknade ett stort upplyst moln syntes på himlen och sände ner en ljusstråle mot marken från en lysande punkt. Även från kontrolltornet på Arlanda observerades ljusskenet. Från flygledningshåll utesluter man dock misstanke att det kan ha rört sig om ett flygplan eller en störtning.

- Observationerna har gjorts vid ungefär samma tidpunkt, klockan 03.15, säger professor Ulf Sinnerstad vid Stockholms Observatorium i Saltsjöbaden.

- Två personer som hört av sig hit har sett ljusfenomenet i nordöstlig riktning. Den ene bor i Vaxholm och den andre i Trollbäcken och avståndet mellan dem tyder på att ljuskällan måste ha befunnit sig på avsevärd höjd, säger professor Sinnerstad.

- Många ljusfenomen på himlen är meteoror, men i det här fallet har vissa vittnen sett ljuset i upp till femton minuter, och det gör meteor-teorin omöjlig, säger professor Sinnerstad.

VAD HÄNDE PÅ APOLLO 11

Måndramat som vi inte fick se i TV

Klockan var omkring 18 på kvällen den 19 juli 1969 och astronauten Edwin E. Aldrin flyttade över till landningsmodulen Eagle, för att göra en sista kontroll av alla system. I kontrollen ingick att han skulle ta en 16 mm:s film av månytan.

När Aldrin tog denna rutinfilm inträffade det otroliga: **PLÖTSLIGT FLÖG TVÅ TEFAT IN I BILDEN!**

Den sensationella händelsen tillkännagavs aldrig offentligt och NASA, den amerikanska rymd-flygstyrelsen, har aldrig kommenterat den. Man satte kort och gott etiketten "Månytan från landningsmodulen" på Aldrins märkliga film. Det var först när filmen fingranskades av den japanska rymdspecialisten Yusuke J. Matsumura som det stod klart att astronauten Aldrin helt oväntat filmat flygande tefat.

Detta är vad som hände:

Dagen före den historiska månlandningen ändrade Apollo 11 kurs från sin ellipsformade bana till en cirkelbana runt månen. Landningsmodulens pilot Edwin Aldrin lät sin filmkamera svepa över den kraterbeströdda ytan. Först ser man ingenting märkvärdigt. Allt är stilla, öde, dött. Men i nästa ögonblick dyker plötsligt två runda föremål upp i bilden. De flyger i vertikal formation och bildar tillsammans något som liknar en åtta. Föremålen kommer in från vänster. De rör sig nästan horisontellt mot mitten av scenen med hög fart.

Medan astronauten Aldrin förmodligen håller andan av förvåning svänger de mystiska föremålen åter mot vänster och försvinner utom synhåll. En eller två sekunder senare dyker två nya föremål upp, denna gång ett större och ett mindre. De flyger in i bilden ovanifrån och sänker sig sakta. Några ögonblick blir de stående i rynden och plötsligt sprutar något som ser som en "svans" fram mellan dem.

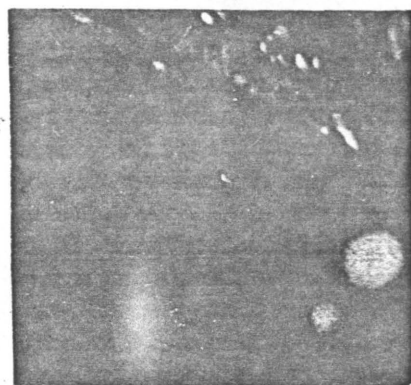
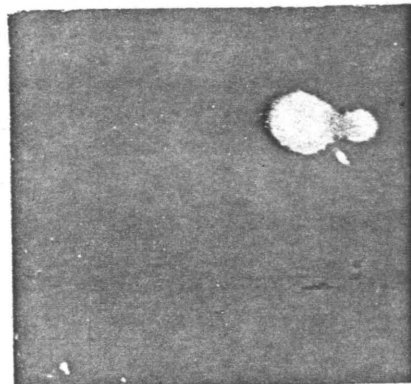
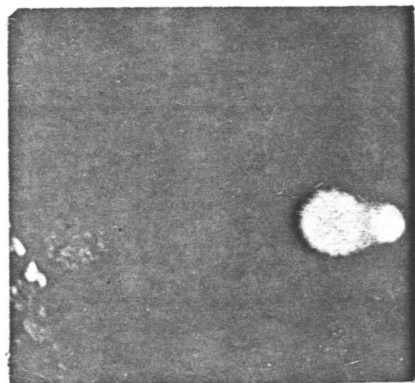
När svansen försvinner börjar de åter röra på sig. Föremålen sänker sig ytterligare och flyger ner mot månytan i något lutande formation. Så skils de åt.

Sedan lysas de runda föremålen plötsligt upp och omges för ett ögonblick av något som ser ut som ett starkt halofenomen (lysande ringar omkring dem).

De kan nu ses i förgrunden vid månens horisont. En uppskattning av avståndet visar att föremålen endast befinner sig 2-3 kilometer från kameran.

De okända flygande föremålen lyfter sedan vertikalt och försvinner utom synhåll. Allt är stilla igen tills en stund senare ett nytt föremål visar sig ett ögonblick för att sedan försvinna igen.

forts.



En bildsvit ur Aldrins 16 mm:s film visar hur de okända föremålen flyger in framför filmkameran i formation. Detta är den andra av tre iakttagelser under filmningen. Vid detta tillfälle, ett större och ett mindre, som flög in i bilden ovanifrån och tycktes stå stilla ett ögonblick.

Den sensationella filmen är en bekräftelse på något som den amerikanska regeringen länge vetat om men försökt dölja: Oidentifierade flygande föremål (UFO:s) har ända sedan de första rymdförsöken jagat och förbryllat rymdmännen i USA och SOVJET!

NASA har medgivit att besättningsmännen på såväl Skylab 2 som 3 observerat okända föremål i rymden - liksom 20 andra astronauter.

OWEN GARRIOTT och ALAN BEAN, ombord på Skylab 2, såg och fotograferade ett mystiskt föremål i tio minuter och senare rapporterade EDWARD GIBSON från Skylab 3 att han och hans kamrater jagades av "små röda ljus". Vid markkontrollen i Houston anser man händelserna oförklarliga.

- Männen på Skylab 2 och 3 såg med all säkerhet UFO:s, säger talesmännen och pr-mannen Dennis Williams. Ivarje fall kan vi inte förklara vad de såg och fotograferade. Men trots att de mystiska ljusskenen och föremålen finns på bild kommer NASA inte att frisläppa ytterligare detaljer den närmaste tiden. Men har officiellt förklarat att det föremål som männen i Skylab 2 iakttog och fångade med sin kamera måste vara "en av de tusentals skrotbitar som finns däruppe".

Men det amerikanska luftförsvarshögkvarteret (NORAD) lyckades aldrig få in "skrotbiten" på sina skärmar, trots att man annars spårar allt, även på den höjden! Förklaringen från NASA har kritiserats av doktor J. ALLEN HYNEK från Northwestern University, det amerikanska flygvapnets konsult i UFO-frågor och en av de få experterna på detta område och dessa fenomen.

- Skylab 2-observationerna pekar klart och tydligt på UFO, eftersom ingen kan förklara den tillfredställande.

Just denna observation kan vara nyckeln till hela UFO-gåtan, säger han. Vad var det då männen på Skylab 2 såg?

Astronauten Owen Garriott beskriver det som en "stor röd stjärna".

- Den var mycket ljusare än Jupiter eller någon av de andra planeterna och omgavs av ett rödaktigt sken, trots att den var en bit ovanför horisonten. Vi observerade den i ca 10 före solnedgången. Den roterade sakta och rörde sig inte mer än 10-20 grader under den tid vi observerade den. Dess bana var mycket nära vår egen. Vi har aldrig sett den vare sig förr eller senare i rymden.

Men detta var inte första gången mystiska föremål iakttagits under rymdexperimenten. Den första av observationerna gjordes faktiskt så tidigt som år 1948, när USA skickade upp V2-raketer från White Sands-basen. Strax efter starten sågs ett UFO på radarskärmar. Det höll samma fart som raketen - omkring 1.600 km i timmen - och cirklade runt den hela tiden.

Från marken kunde man se det okända föremålet i kikare och teleskop. Efter några ökade det farten och passerade V2-raketen i en hastighet av otroliga 9.000 km i timmen! Det försvann spårlöst.

Nära tio år senare, 1957, skickade ryssarna upp Sputnik 2 och då iakttog man i USA åter ett "oidentifierat föremål intill den ryska sputniken".

De ryska kommentarerna uteblev.

Den 10 januari 1961 fick en Polarisraket från Cape Canaveral sällskap av en UFO som uppenbarligen var större än raketen. När UFO:t dök upp förlorade den automatiska radarspårningsstationen kontakten med Polarisraketen. Det tog 14 minuter innan man återfick kontakten och då hade UFO:t försvunnit.

Andra observationer i de hemliga arkiven:

Den 20 februari 1962 såg John Glenn i sin Mercurykapsel tre föremål som förföljd honom och passerade honom med varierande fart.

Den 30 april 1962 testflögs raketflygplanet X-15 av major Joe Walker. Han höll en hastighet av 3.200 km i timmen. När filmen i hans automatiska filmkamera framkallades visade det sig att han en lång rad av sträckan haft sällskap av fem cirkelformade föremål som flugit i formation strax framför X-15. NASA frisläppte filmen och förklarade att föremålen var isflak. Men isflak flyger inte med en hastighet av över 3.000 km i timmen och absolut inte i formation.

Den 17 juli 1962 dånade X-15 genom stratosfären igen, den här gången med major Bob White vid spakarna.



Edwin E. Aldrin var landningsmodulens pilot och det var han som tog filmen med de flygande tefaten. Men även hans kamrater Neil Armstrong och Michael Collins rapporterade från samma resa att Apollo 11 i två dagar förföljts av ett okänt föremål.

forts.

När den automatiska filmen senare framkallades visade det sig att även han haft sällskap, denna gång av ett "grå-vitt" föremål som uppehållit sig vid vänstra vingen i ca fem sek. NASA:s kommentar uteblev.

Den 3 okt. 1962 rapporterade Walter Schirra ombord på Mercury 8 att han sett ett stort glödande föremål över Indiska Oceanen.

Den 16 maj 1963 såg Gordon Cooper ombord på Mercury 9 under sitt femtonde varv ett grönaktigt flygande föremål med röd svans. Han rapporterade även andra mystiska föremål över Sydamerika och Australien. Det föremål han såg över Australien kunde också uppfångas på markspårningsstationernas skärmar.

Den 8 april 1964 sköt USA iväg sin Gemini 1 i klart väder. Raketen gick i en bana runt jorden när den plötsligt fick sällskap av fyra okända föremål. Två flög före raketen, ett under och ett bredvid den. De observerades av radarstationerna. Föremålen följde raketen ett helt varv runt jorden innan de försvann.

NASA förklarade att det måste vara utrangerade raketdelar från tidigare uppskjutningar.

Den 3 juni 1965 Jim McDivitt ombord på Gemini 4 kunde han fotografera flera underliga föremål, däribland ett cylinderformat med utstickande armar och ett äggformat med någon sorts avgasrör.

Den 4 dec. 1965 fotograferade Frank Borman och Jim Lovell ombord på Gemini 8 två ovalformade föremål med glödande undersidor.

Den 18 juli 1966 såg John Young och Mike Collins ombord på Gemini X ett stort cylinderformat föremål som åtföljdes av två mindre och ljusare. Collins lyckades fotografera föremålen medan NASA misslyckades att få in dem på sina skärmar.

Den 12 sept. 1966 rapporterade Richard Gordon och Charles Conrad ombord på Gemini 11 att ett gul-orange föremål flög ungefär en mil ifrån dem. Föremålet dök ner framför dem men försvann snabbt när de försökte fotografera det.

Den 11 nov. 1966 såg Jim Lovell och Edwin Aldrin ombord på Gemini 12 fyra okända föremål som tycktes bilda en kedja. Båda rymdmännen är övertygade om att det inte var stjärnor de såg.

Den 21 dec. 1968 såg Jim Lovell på nytt ett oidentifierat föremål, denna gång i sällskap med Frank Borman. Föremålet var på en höjd av ca 15 km.

Den 14 nov. 1969, an fredagskväll, såg observatorier över hela Europa två oidentifierade ljus i närheten av Apollo 12:s bana. Det ena föremålet bafann sig framför kapseln, det andra bakom. Båda blinkade hastigt. Dagen därpå rapporterade Pete Conrad, Dick Gordon och Allan Bean ombord på kapseln att de siktat två UFO:s.

Under resan hördes sedan underliga ljud som varken kom från kapseln el. jorden.

I april 1970 skickade USA upp Apollo 13. På morgonen den 14 april kunde radions nyhetssändning medela att explosion uppstått ombord på rymdkapseln. Ett okänt, starkt lysande föremål hade iakttagits av astronauterna. Föremålet hade närmast sig kapseln före explosionen, sedan hade det girat undan och försvunnit. NASA förklarade aldrig riktigt vad som hänt med Apollo 13.

Här hemma gissade rymdexperterna att "en meteor eller ett tekniskt fel" låg närmast till hands.

Finns det någon naturlig förklaring till alla dessa märkliga iakttagelser?

Eller är de okända föremålen farkoster som bemannats av superintelligenta varelser från någon fjärran planet?

Flera av astronauterna själva är övertygade om att det som de sett verkligen är "flygande tefat", konstruerade av andra civilisationer.

- Jag tror att UFO:s kommer från en annan civilisation, förklarade Gene Cernan på en presskonferans i Los Angeles i januari 1973.

Samma år i juli uttryckte Gordon Cooper samma åsikt:

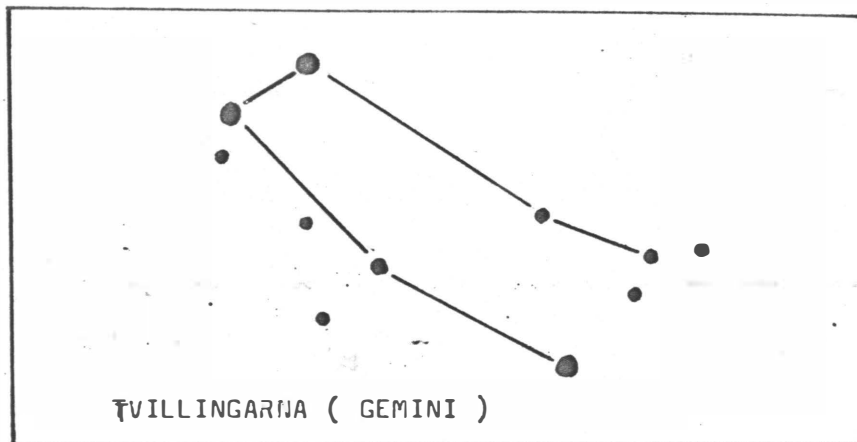
- Jag tror att UFO:s står under intelligent kontroll och att de besökt vår planet i tusentals år.

Och i oktober i Seattle höll John Young ett tal där han bl. a. yttrade - Allt tyder på att UFO:s verkligen existerar.

Detta reportage är hämtat ur
veckotidningen.

Hemmets Journal

ASTRONOMI



TVILLINGARNA (GEMINI)

SOLENS ENERGIPRODUKTION

I solens inre försiggår de energialstrande processer som gör det möjligt för den att stråla med oförminskad styrka under årmiljarder. På grund av den höga temperaturen har de flesta elektronerna slitits loss från atomerna, och gasen består av en blandning av atomkärnor, joniserade atomer och elektroner. Atomkärnor kolliderar med sådan våldsamhet att kärnreaktioner inträffar. Varje sekund omvandlas 564 miljoner ton av solens väte till 560 miljoner ton helium. De fyra miljoner ton av massan som återstår om-lagras som strålningsenergi, vilken så småningom via en serie komplicerade processer tränger upp till ytan och strålar ut, det mesta i ljusets våglängder och angränsande, men en del även som radiostrålning och röntgenstrålning. Den utstrålade effekten är om den mäts i watt lika med en fyra följd av 26 nollor, eller 4 gånger 10 upphöjt till 26 watt.

Jorden träffas av mindre än en miljarddel av solens totala utstrålning. Den lilla bråkdelen är dock tillräckligt för att hålla temperaturen på jorden 200-300 grader över den absoluta nollpunkten, där den annars skulle befinna sig. Trots att solen redan antas ha lyst ca. fem miljarder år är väteförrådet fortfarande så stort att den kan beräknas stråla med oförminskad styrka under en minst lika lång tidrymd som den redan existerat.

FOTOSFÄREN

Den del av solen vi kan observera direkt, dvs. den lysande solskivan, är fotosfären, det innersta skiktet av den s.k. solatmosfären, vars övriga delar utgörs av kromosfären, och koronan. Fotosfären är ett några hundra kilometer tjockt skikt där temperaturen är ca. 6000 grader. Det är en enorm temperaturskillnad mellan solens inre och fotosfären. I och utanför fotosfären sjunker temperaturen ytterligare något tusental grader, vilket är förklaringen till att solen visar en markant randfördunkling. Isolskivans mitt ser man djupare liggande och därför hetare läger än nära solranden, och därför ter sig solranden mörkare än skivans mitt.

GRANULATIONEN

I ett solteleskop ser man att solens yta inte är jämt lysande utan visar en oregelbunden kornig struktur, den s.k. granulationen. Granulationskornen som har diametrar på ca. 1000 km är heta uppåtstigande gaser. De är i ständig rörelse och ändrar utseende inom några få minuter. Gasen stiger uppåt med en hastighet av ungefär en kilometer per sekund och granulationskornen är omkring 100 grader hetare än sin omgivning. I solens inre sker energitransporten genom strålning, medan den i solens yttre lager i hög grad sker genom konvektion, dvs. strömmar i solgasen. Den konvektiva energitransporten framträder på solytan i form av granulationskornen.

SOLENS SPEKTRUM

Solljuset kan spridas ut till ett spektrum med hjälp av spektrografer. Man får på så sätt ett kontinuerligt spektrum som är överlagrat av ett stort antal mörka absorptionslinjer. Solens kontinuerliga spektrum härstammar från fotosfären

forts.

den ger med sin temperatur av 6000 grader en karateristisk intensitetsfördelning i spektret.

Maximal energi utstrålas i ett våglängdsområde omkring våglängden 5000 ångström. De mörka absorptionslinjerna som brukar kallas Fraunhoferlinjer uppstår i ett område som kallas det omvändande skiktet.

Varje typ av atom ger upphov till absorptionslinjer av vissa bestämda våglängder, och absorptionens storlek beror huvudsakligen på temperaturen.

Det omvändande skiktet som befinner sig ovanför fotosfären har en ca. 1000 grader lägre temperatur än fotosfären.

I solspektret har man funnit karateristiska linjer för bortåt 70 grundämnen av det 90-tal naturliga grundämnen som är kända på jorden.

SOLFLÄCKAR

På solytan kan ofta solfläckar iakttas, de är störningsområden i fotosfären och har en ca. 1500 grader lägre temperatur än den ostörda solytan. Temperaturen i en solfläck är ca. 4500 grader. Sitt mörka utseende får fläcken enbart på grund av kontrastverkan mot den hetare, ljusare solskivan. Solfläckar kan ha en diameter på upp till 50 000 km, dvs. fyra gånger jordens.

Det bästa sättet att studera solfläckarna är att projicera solbilden på en skärm. Man finner då att fläckarna har en viss struktär.

Den mörka kärnan kallas umbran och är omgiven av ett halvmörkt område, penumbran, vars temperatur endast är ett par hundra grader lägre än den omgivande solytans.

Orsaken till en solfläcks uppkomst är ännu inte helt klarlagd, men man vet att magnetiska krafter spelar en avgörande roll.

Starka magnetfält förekommer alltid tillsammans med solfläckar. Dessa magnetfält gör gasen mera trögflytande, vilket i sin tur gör den konvektiva energitransporten mindre effektiv. För att jämvikten skall bibehållas måste alltid samma energimängd stråla ut från solen. Den strålning som hindras av solfläcken måste alltså söka sig ut på sidorna och ger där upphov till de ljusare områden omkring fläckarna, som kallas facklor. Dessa framstår som ljusast mot solskivan då de befinner sig nära solranden.

Om man dag för dag observerar en solfläck kommer man att finna att den förflyttar sig över solskivan från öster mot väster. Solen roterar nämligen kring en axel, men eftersom solen inte är någon fast kropp utan ett gasklot har den differentiell rotation. Detta innebär att ekvatorsregionen på solen roterar snabbare än polarområdena. Vid ekvatorn är rotationstiden till ca. 25 dygn men vid 60 grader latitud är den ca. 30 dygn. Dessa värden gäller för fotosfären.

Med spektroskopiska metoder erhålls något annorlunda värden beroende på att dessa mätningar gäller andra skikt i solatmosfären. Solfläckarna uppträder ofta i större grupper, innan en solfläcksgrupp visar sig kan man ofta observera facklor i det aktuella området. Efter några dagar uppstår ett par mycket små fläckar som sedan snabbt växer i storlek och samtidigt börjar skiljas från varandra i longitud. Fläckgruppen har nått maximal storlek efter tio dagar och börjar därefter åter att minska i storlek. Det sker betydligt långsammare än tillväxten och de sista resterna av fläckgruppen kan ofta följas under flera solrotationer. Den bakre delen av fläckgruppen försvinner, först, sedan de oftast små mellanliggande fläckarna.

Den stora ledande fläcken brukar finnas kvar längst. Ett intressant fenomen i samband med solfläcksgrupper är att de är uppdelade i områden med olika magnetisk polaritet. Den ena delen av fläcken är magnetisk sydpol och den andra magnetisk nordpol. Polariteten hos solfläckarna är omkastade på solens norra och södra halvklot. Fläckar med denna typ av magnetfält kallas bipolära och är den vanligaste typen.

Ca. 70% av samtliga solfläckar hör dit. Andra typer är de enpoliga eller unipolära fläckgrupperna samt de komplexa magnetfält.

SOLFLÄCKSCYKELN

Solfläckarnas antal på solytan är beroende av en regelbunden periodicitet, den 11-åriga solfläckscykeln. Vid miniår förekommer mycket få fläckar på solen, det kan gå veckor och månader utan att någon fläck uppträder. Antalet fläckar ökar sedan successivt och når sedan fem till sex år senare ett maximum, då solskivan kan innehålla ett femtiotal stora och små fläckar samtidigt. Antalet fläckar varierar givetvis från dag till dag så att vissa dagar även under miniår kan vara ganska fläckfria.



RADIOSIDAN



SAMMANSTÄLLT AV ESKIL NYSTRÖM OCH ANDERS ÅKERBERG

RADION SOM HOBBY.

Radion som hobby fick sitt egentliga uppsving här i landet omkring 1920, dvs. vid den tid då man började använda sig av radio för överföring av tal och musik för underhållning.

De som var med på den tiden minns hur detta att bygga kristallmottagare blev en veritabel fluga, som man med växlande framgång sysslade med i praktiskt taget i varje hem. Ungefär samtidigt fick en del svenska radioamatörer tillstånd att syssla med sändningsexperiment. För att inte störa annan radiotrafik förevisades de av myndigheterna till våglängder under 200m, dvs. till de korta vågorna, som på den tiden ansågs värdelösa för radiokommunikation över längre distanser. Det dröjde emellertid inte länge förrän de svenska amatörerna tillsammans med amatörer i andra länder uppdagade de fantastiska möjligheter som kortvågen erbjöd: att med låg uteffekt och med enkla apparater uppnå världsomspännande radioförbindelser. Därmed var kortvågornas möjlighet upptäckt, en betydelsefull pionjärinsats av radioamatörerna! Sändaramatörerna har fortsatt sin verksamhet, de har gjort betydelsefulla insatser på olika radiotekniska specialgebit, och de har betytt mycket för utforskandet av de ultrakorta vågorna. (UKV) ex: 144-146 Mhz, = 2 m:s, bandet för amatörer.

I denna teknikens tidsålder är det naturligt att även en icketekniker drömer om att själv aktivt kunna delta i denna lavinartade tekniska utveckling som kommer att leda till - ja varför inte - universums rerövring.

Detta har medfört att våra fritidssysselsättningar mer och mer domineras av tekniska ting.

En lek med de tekniska hjälpmedlen, ett lustbetonat utnyttjande av det mänskliga snillet's mödosamt tillkämpade framgångar, är kanske det som innerst inne är tjusningen med radion som hobby.

Radion som hobby: en fascinerande lek med tekniska hjälpmedel, med ett inslag av spännande tävlan. En positiv hobby i nivå med tidens tekniska inriktning.

E. Nyström



"Breake, breake! Nu är jag här igen!"

FÖRSLAG TILL LITTERATURLÄSNING.

Blumrich J.F. : Då öppnades himmelen.
(Berghs 1974)

Charpenter Louis: Mysterierna i katedralen i Chartres. (Larson 1973)

Däniken Erich von: Fenomen som skakat världen. (Berghs 1974)

Jessup Morris K.: UFO och bibeln
(Parthenon 1968)

Miller Max: Flygande tefat - fantasi eller verklighet. (Parthenon 1959)

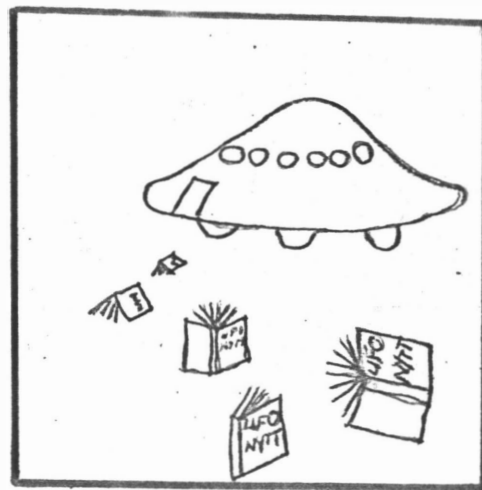
Peterson Bertil: Parapsykologin och det eviga livet. (Larson 1972)

Rehn K. Gösta: UFO - Nya fakta om de flygande tefaten
(Zinderman 1969)

Tefaten är här (Zinderman 1972)

Scully Frank: De flygande tefaten (Lindkvist 1951)

Troeng Ivan: Kulturer före istiden (Nybloms 1964)



oooooooo000oooooooo

Så är vi då inne på ett nytt UFO-år igen, och då gäller det naturligtvis att förnya sin prenumeration på UFO-information, för er som redan har den, finns det förstås inga tvivel till förnyelse.

Men du som inte har den eller bara funderar, prova den, du kommer inte att ångra dig. UFO-information kostar 50 kr/år och utges med 6 nr/år. Den trycks och utges av UFO-Sveriges kansli box 16 596 01 Skänninge PG 843 25-0

oooooooo000oooooooo

Varför inte koppla av med en spännande Science fiction, så här frampå vårkanten.

Här skall ni få några förslag på de böcker som finns i det ämnet.

Aldiss Brian : Vem kan ersätta människan.

Science fiction-noveller från universum och framtiden av en av världens främsta författare i genren. (Delta)

Asimov Isaac : Världar i krig.

Roman från den avlägsna framtid då människan behärskar hela vintergatan. (Delta)

Lundwall Sam J : Det hände i morgon/6.

Science fiction-noveller från Europa, USA och Latinamerika. (Delta)

Lewis C S : Utflykt från tyst planet.

Den första fristående romanen i Lewis' klassiska trilogi om människan inför universum. (Delta)

Sheckley Robert : En enkel till stjärnorna.

En vanvettig farshistoria om en oskuldssfull herre som hamnar ute i universum utan möjlighet att komma hem igen. (Delta)

Wells H G : Tidsmaskinen.

Den klassiska romanen om människans utveckling fram till jordens undergång. Den första kompletta utgåvan på svenska någonsin. (Delta)

Sem-Sandberg Steve : Menageriet.

I en avlägsen framtid får en mångbiljonär fär sig att skapa ett universellt menageri på en nyskapad planet. Komplikationerna blir många. (Delta)

FÖRENINGSSIDAN

Vi har en stor NYHET att komma med. "Hör och häpna", vi har fått till gång till en tillfällig lokal att vistas i. En gång i veckan, torsdagkväll, mellan kl. 18.00-20.00 på Biblioteket i Gävle.

Så tag nu chansen att träffa oss, och varandra framför allt, så får vi diskutera det här med UFO på ett annat sätt, än bara genom medlemstidningen och de få möten vi kan anordna. **SLÄPP LOSS OCH KOM TILL OSS.** Vi tackar för besöket på förhand.

V - Ä - L - K - O - M - N - A .

Vårens och försommarens observationsdygn kommer även i år att bedrivas i huvudsak från Kungsberget, men vi har också andra torn att tillgå t.e.x. Främlingshem, Råhällan, Högbo och några till.

Det är vår förhoppning att vi skall kunna använda samtliga observationsplatser samtidigt, och då ha radiosamband emellan dessa, på så sätt skulle vi täcka ett större område. Och även få säkrare observationer. Tiderna är som tidigare år, alltså i slutet av varje jämn vecka lördagsdygnet. Lörd. den 6/5, 20/5, 3/6, 17/6.

Samåkning kan ordnas i den mån vi har tillgång till medlemmars bilar att åka i.

Är du intresserad så ring till oss, eller ännu bättre kom till Biblioteket på torsdagkvällen före ett observationsdygn i stället, där kan du tala om för någon av oss i styrelsen att du vill vara med.

Då får vi det också mycket lättare att kunna samordna det hela.

Du kan också ringa någon av dessa tel.nr. 182289, 103095 eller 275920.

oooooooooooo00000000oooooooooooo

Den 18 mars i år var det årsmöte för riksorganisationen UFO-Sverige på folkets hus i Stockholm. Vi var 8 st härifrån UFO-Gävle som deltog.

Det var talrikt med representanter från UFO-klubbarna, både från Kiruna i norr och Malmö i söder.

Årsmötet var uppdelat i två avdelningar, en intern del för riksorganisationens medlemmar och en del för allmänheten.

Den interna delen innehöll årsmötet. Där UFO-Köping omvaldes som Centralgrupp för UFO-Sverige. Och i övrigt inga nya omvälvningar förekom, i stort kan man säga att det var ett ordinärt årsmöte.

Den externa delen var något helt annat, detta var den största satsning UFO-Sverige någonsin hade gjort på en riksstämma. Enbart lokalhyran låg på över 5.000 kronor. Till detta kom annonsering för över 10.000 kronor. Centralgruppen hade således utgifter på närmare 20.000 kronor innan man ens öppnat portarna.

Kvalitativt överträffade den alla tidigare riksstämmor.

Efter de sedvanliga inledningsanföranden av Thorvald Berthelsen och Carl-Axel Jonzon visades UFO-Sveriges stillfilm, som för övrigt visades från två projektorer samtidigt och mot två filmdukar i den stora kongresshallen, var det dags för talare nummer ett.

Föredrag av docenten i astronomi, Aage Sandqvist, han talade om Universum i det stora hela och visade foton från avlägsna galaxer, pulsarer och även planeter i vårt eget solsystem. Han bollade med siffror och fakta så man skulle egentligen blivit yr, men på ett sådant sätt att åhörarskaran satt helt hänförd och bara lyssnade, på denna i vårt tycke riksstämmans i särklass bäste föredragshållare.

Så var då turen kommen till, Anders Palm, populärvetenskaplig redaktör och författare, som berättade om sitt besök i USA.

Där han bland annat hade besökt rymdcentralen i Houston och Kennedy Space Center, Florida. Här ett citat där han berättar om rymdskytteln "Enetrprice".

Det är inte svårt att föreställa sig hur kapitalt dessa rymdfärjor kommer att förändra det mesta när det gäller de kommande rymdfärderna. I och med att så gott som hela systemet kan återanvändas mer än 100 gånger kan kostnaderna per uppflugat kilogram utrustning att pressas med 90%, gamla konventionella bärraketer behöver aldrig mer användas,

forts.

PROTOKOLL

Fört vid Gävle-UFO förenings årsmöte den 18 februari 1978. (16 medl.)

§ 1

Ordförande Ove Strand förklarade årsmötet öppnat och hälsade medlemmarna välkomna.

§ 2

Dagordningen godkändes av mötet.

§ 3

Till ordförande för mötet valdes ordinarie ordförande Ove Strand.
Till sekreterare för mötet valdes Maud Myrin.

§ 4

Till justerare och tillika rösträknare valdes Stig Myrin och Roland Östlund.

§ 5

Ordförande Ove Strand föredrog verksamhetsberättelsen för år 1977 och som godkändes av mötet.

§ 6

Kassarapporten och revisionsberättelsen föredrogs av Åke Svensson som godkändes av mötet.

§ 7

Årsmötet beviljade styrelsen ansvarsfrihet för år 1978.

§ 8

Till ordförande för år 1978 valdes Ove Strand.
Till kassör för år 1978 valdes Ove Holmgren.
Till styrelseledamöter valdes följande: Eskil Nyström, Roland Östlund, Jan Wall, Stig Myrin samt Lennart Stridh.

Till suppleanter valdes Anders Åkerberg och Dan Eriksson.
Till revisorer för 1978 valdes Allan Fluhr och Åke Svensson, dessutom valdes K-B Göransson till revisorssuppleant.

§ 10

Mötet beslutade hänskjuta val av valberedningen till ett medlemsmöte.
Till materialförvaltare valdes Ove Holmgren.
Till organisatör för Kungsberget valdes Anders Åkerberg.
Till organisatör för fältforskarsektionen valdes Eskil Nyström.
Till organisatör för fotosektionen valdes Åke Svensson.
Till studieorganisatör valdes Ulf von Kraemer.
Till ledare för radiosektionen valdes Eskil Nyström.

§ 11

Till ansvarig utgivare för föreningstidningen valdes styrelsen.

§ 12

Till firmatecknare för föreningen valdes O. holmgren och O. Strand.

§ 13

Medlemsavgifterna för 1979 beslutades tillsvidare oförändrade.

§ 14

Mötet diskuterade lokalfrågan som fortfarande är olöst.
Eventuella kommunala bidrag till föreningen diskuterades.
Ove Holmgren informerade om riksmötet i Stockholm den 18 mars.
Information om Kungsberget och föreningens observationer gavs.
Larmlistan skall såsmåningom omarbetas då den anses vara svår.
Förslag om att erbjuda föreningens medlemmar möjlighet att resa till Saltsjöbadens observatorium framlades.

§ 15

Ordförande Ove Strand tackade de närvarande för dess intresse och förklarade årsmötet avslutat klockan 20.00.

Vid protokollet:
Maud Myrin sekr.

Maud Myrin

Justeras:
Stig Myrin

Stig Myrin

Justeras:
Roland Östlund

N. Roland Östlund

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 1977

Gävle UFO-förenings styrelse har under året haft följande sammansättning:

Ordförande : Ove Strand, Gävle
Vice ordf. : Stig Myrin, Gävle
Sekreterare : Maud Myrin, Gävle
Kassör : Ove Holmgren, Gävle
Ledamot : Roland Östlund, Gävle
Ledamot : Eskil Nyström, Sandviken
Ledamot : Dan Eriksson, Gävle
Suppleant : Anders Åkerberg, Hofors
Suppleant : Siv Ingemansson, Sandviken

SAMMANKOMSTER

Föreningen har drivits på frivillig basis med styrelsemöten hemma hos styrelsemedlemmarna. Sammanlagt har 13 styrelsemöten hållits. Föreningen har sammankallat medlemmarna till medlemsmöten vid sex tillfällen men på grund av dålig eller ingen uppslutning har tre av dessa medlemsmöten annullerats. Föreningen har haft 12 observationsträffar på Kungsberget.

MEDLEMSANTALET

Antalet sålda medlemskort uppgår till 55 stycken, varav nio kort gäller för familj.

FÖRENINGENS EKONOMI

Den ekonomiska ställningen redovisas separat i revisionsberättelsen för 1977.

UNDERSÖKNINGSVERKSAMHETEN

Föreningen har följt upp och undersökt ett 40-tal UFO-observationer som inkommit från allmänheten. Ansvarig för undersökningarna är styrelsen. Rikslarm har mottagits vid tre tillfällen.

UTÅTRIKTAD INFORMATION

Riksorganisationens informationsfilm har av UFO-Gävle visats för olika föreningar, klubbar och skolor. Repotage om vår förening och verksamhet har publicerats i dagspressen vid olika tillfällen.

STUDIEVERKSAMHETEN

Under en veckoslutskurs i Köping deltog och utbildades fem medlemmar till fältforskare.

FÖRENINGSTIDNINGEN

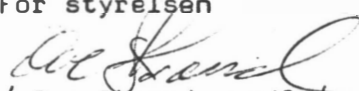
Tidningen har tillkommit under 1977 och har fått namnet Argus, vilket betyder "vakande ögat". Den har utarbetats av styrelsen.

SLUTORD

Föreningen har haft och har fortfarande svårigheter med anskaffandet av föreningslokal. Ett plus är ändock observationskvällarna på Kungsberget som har varit populärt, vilket också märkts på den alltstörre uppslutningen av vuxna och ungdomar. Vårt fortsatta mål är att sprida en öppen och fördomsfri diskussion och information om UFO-begreppet.

Till sist vill styrelsen tacka medlemmarna för det gångna årets förtroende och samarbete, med förhoppning om att vår verksamhet, genom våra medlemmars försorg skall nå ut till en ännu bredare allmänhet.

Gävle den 15/2-1978
För styrelsen


/ Ove Strand, ordf./

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknade, som av Gävle UFO-förening vid ordinarie årsmöte utsetts att granska räkenskaper och förvaltning för 1977 får efter fullgjort uppdrag avge följande revisionsberättelse.

Vi har granskat föreningens räkenskaper och gått igenom protokoll och övriga handlingar som lämnar upplysningar om föreningens ekonomi och förvaltning. Räkenskaperna är förda med ordning och noggrannhet. Inkomster och utgifter under året samt föreningens ställning vid verksamhetens slut framgår av bifogade utdrag ur räkenskaperna.

Gävle 780215

Åke Svensson

Allan Fluhr

Åke Svensson

Allan Fluhr

KASSARAPPORT FÖR VERKSAMHETSÅRET 1977

Kassa den 1 jan. 1977

Kassa	kronor	93:75
Postgiro	kronor	321:10
		<u>414:85</u>

VINST OCH FÖRLUSTRÄKNING 1977

<u>Utgifter</u>	
Medl. avgifter	80:00
Hyror	685:00
Annonser	142:30
Porto	309:50
Lotterier	353:05
Kontorsmaterial	599:54
Övriga omkostnader	1916:05
Årets överskott	<u>311:36</u>
	4396:80

<u>Inkomster</u>	
Medl. avgifter	1485:00
Lotterier	2811:80
Arvoden	100:00
	<u>4396:80</u>

Kassa den 31 dec. 1977

Kassa	kronor	141:36
Postgiro	kronor	584:85
		<u>726:21</u>

Skulder i form av obetalade fakturor kronor 538:57

Överskott för verksamhetsåret 1977 kronor 187:64